

Samme gjælder i Almindelighed om Toldmændsmænd, de begynde ogsaa i mindre Embeder, men de komme andetsteds hen i ganske samme Embedsvirksomhed, men under mere gunstige økonomiske Vilkaar. Jeg tror saaledes, at Sammenligningen er ubefoiet, saa meget mere, som det udtrykkelig er Begyndelseslønnen, der er peget paa i denne Sammenheng. Det samme ærede Medlem gjorde gjældende, at der slet ingen Grund var til en Lønningsforbedring, fordi det jo var notorisk, at Sølvet, hvori Lønnen tidligere var fastsat, var faldet 30 pCt., at det var det samme, som at Guldet var steget 30 pCt. i Værdi, og at altsaa Pengene vare saa meget mere værd. Den Betragtning er fuldstændig urigtig. Naar det lidt siges, at Gulds Rjøbeevne er steget 30 pCt., saa vil det jo kun sige, overfor en nærmere begrændset Kredt af Varer, som overhovedet kunne gøres til Gjenstand for saadan sammenlignende Statistik, og saa maa det atter erindres, at dette vil sige, at man tager Gjennemsnittet af den meget forskellige Prisbevægelse, som har fundet Sted for disse Varers Bedkommende. Og jeg skal kun tillade mig at spørge: Hvad hjælper det Embedsmænd eller andre private Forbrugere, at Varer som Metaller, som Indigo, Guano, Tjære og Beg — meget nyttige Gjenstande i og for sig, men Noget, som de ikke have Brug for — falde 50 pCt. i Værdi, naar derimod saadanne Gjenstande som Rjøb og Mælk, som de skulle bruge, holde deres Pris? Dertil kommer, at der jo er en stor Mængde Udgifter af dem, der tynde stærkt paa en Families Budget, som ere aldeles uberørte af denne Forandring i Pengenes Værdi, Skolepenge, Tyndeløn, en Mængde Honorarer, Lægehonorar f. Gy. ere uforandrede, tilbøds endogjaa stegne. Og dertil kommer endelig, selv for de Varers Bedkommende, hvor Prisfald har fundet Sted, at Forbrugerne jo i Almindelighed ikke kjøbe direkte paa det store Verdensmarked, men hos Detaillisterne, hvor Priserne langt fra ere faldne i den Grad, og ikke kunne være det. Jeg skal, da dette Spørgsmaal er draget frem, tillade mig at henvise ærede Medlemmer til en Afhandling, som jeg for et Par Aar siden har offentliggjort, og hvori jeg har paavist, at naar man paa det store Verdensmarked ser Priserne falde en 20—30 pCt., saa er det endda tvivlsomt, om dette Prisfald kommer Forbrugerne til Gode med en 5—6 pCt. Jeg tror ikke, at hele denne Betragtning holder Stil. Men dertil kommer, saaledes som det ogsaa er fremhævet af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds, at Universitetets Lønningslov faktisk gaar 30 Aar tilbage i Tiden, endog med

nogen stedfunden Medsættelse, og i den Tid ere jo paa mange Omraader Kravene til Livet i alle Samfundslag og Kredt vorede, saa man ikke blot kan se paa en ren Prisstatistik, paa enkelte Varer.

Det blev af det ærede Medlem for Holbælt Amts 3die Valgkreds (Tauber) gjort gjældende overfor den Diskussion, som i det Hele har fundet Sted her i disse Dage om det foreliggende Lovforslag, at i og for sig laa ganske vist disse forskjellige Spørgsmaal, der vare fremdragne, udenfor det foreliggende Lovforslag. Men dette bød Folkethinget en Leilighed til at tage fat paa andre Spørgsmaal, som interesserede det, og man kunde ikke fortænke Thinget i, at det benyttede denne Leilighed til at drage dem frem og muligen faae dem ordnede med det samme. Nei, det skal jeg heller ikke fortænke Thinget i. Men jeg maa blot tillade mig at bemærke, at jeg tror, at man er noget tilbøielig til at overdrive Forestillingen om, hvad der saaledes kan fastlaas ved Lovbestemmelser, et Punkt, som allerede er berørt af den høitærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet. F. Gy. overfor det Foredrag, hvormed denne Debat aabnedes af det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Bingel), vil jeg spørge: Sa, hvad kan der overfor de af ham fremsførte Anker — forudsat at disse i og for sig godkjendes, hvad jeg for mit Bedkommende ikke gjør — gøres ved Lovbestemmelser, ved Paragrafer i en Lov? Vilde det kunne nytte Noget at have en Bestemmelse, som forbød Professorerne at stoppe de Studerende som Bøffer, for at bruge det af ham benyttede Udtryk, eller hvad kunde det nytte at have en Paragraf, der omtrent sagde som saa: ethvert Foredrag skal være et aandfuldt Foredrag, i hvilket Tanken fuldstændig behersker Stoffet? Jeg tror ikke, at en saadan Paragraf vilde bevirke nogen Forandring i Forholdet. Det er Forhold, som overhovedet ikke kunne forandres ved Lovbestemmelser. Derimod er der naturligtvis, som ogsaa fremhævet af det ærede Medlem for Holbælt Amts 3die Valgkreds, Organisationsbestemmelser o. desl., som man ad Lovgivningsmagtens Vej kan faae ordnet. Saaledes fremdrog det ærede Medlem, jeg sidst nævnte, forskellige Forhold, som han mente burde forandres. Han gjorde særlig gjældende, at det var urigtigt, at Universitetets Administration var henlagt til Konfistorium, og at dette talte mange af de ældste Professorer. Han sagde: Dette bestaar jo af de ældre Professorer, altsaa netop af dem, om hvilke man kan forudsætte, at de til en vis Grad ere slappede i deres videnskabelige Forsknings-